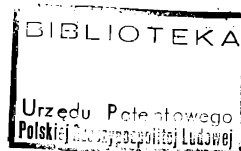

Opublikowane dnia 20 listopada 1954 r.

RO1 c 15/00

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 36358

Kl. 45 b, 15

A/S Gyro Skive Jernstoberi & Maskinfabrik
(Skive, Dania)

45b 15/00

Siewnik nawozu

Udzielono patentu z mocą od dnia 30 grudnia 1947 r.

Pierwszeństwo: 26 sierpnia 1946 r. (Dania).

Wynalazek niniejszy dotyczy siewników nawozu, które w zasadzie składają się ze skrzyni siewnika opartej na podwoziu dwukołowym, posiadającej w dnie pewną ilość otworów, zaopatrzonych w elementy przenoszące, zmontowane tak, że obracają się dookoła pionowych osi i wystają z jednej strony na zewnątrz skrzyni siewnika.

Tego rodzaju siewniki nawozu posiadają stosunkowo dużą szerokość poprzeczną do kierunku ruchu, trudno jest zatem skonstruować dostatecznie sztywną skrzynię siewnika, aby możliwe było przewożenie ładunku w postaci materiału siewnego bez jej wyraźnego ugięcia się; poza tym duży rozstaw kół, typowy dla znanych maszyn siewnych tego rodzaju, w których koła toczne znajdują się na przeciwległych końcach skrzyni siewnika, może być przyczyną silnych szarpnięć w zaczepie podczas jazdy po nierównym terenie, co powoduje gwałtowne zmiany obciążeń pojazdu napędzającego, który poprzedza siewnik nawozu i z którym siewnik ten jest połączony.

Ponadto, w znanych siewnikach nawozu typu wyżej wspomnianego, ciężar skrzyni siewnika i materiału siewnego w niej zawartego rozkłada się głównie na dwa koła, podczas gdy zaczepienie łączące siewnik nawozu z pojazdem prowadzącym lub ciągnikiem, który go poprzedza, jest obciążone tylko w niewielkim stopniu, to zaczepienie podlega zmianom kierunku w czasie jazdy po nierównym terenie, co również powoduje nagle zmiany obciążeń pojazdu prowadzącego.

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest usunięcie wyżej wymienionej wady; w tym celu, według wynalazku, skrzynia siewnika jest ustawiona w ten sposób na dwukołowym podwoziu, że cała skrzynia, a więc i jej środek ciężkości, znajduje się przed kołami, przy czym rozstaw kół jest mniejszy niż całkowita długość skrzyni. Ciężar skrzyni siewnika jest więc równomiernie rozłożony na koła i na punkt podwozia znajdujący się przed skrzynią, w którym podwozie to złączone jest z pojazdem prowadzącym, i siewnik nawozu ma bieg równiejszy skutkiem mniejszego

rozstawu kół. Inną wadą znanych siewników nawozu są trudności napotykane przy transportowaniu takiego siewnika do miejsca pracy i z powrotem, ponieważ posiada on bardzo znaczną długość w poprzek kierunku ruchu, przez co zajmuje znaczną przestrzeń drogi, wzdłuż której jest transportowany. Jest to duża przeszkoda w normalnym ruchu na drogach; według wynalazku, wada ta może być usunięta lub znacznie zmniejszona przez podzielenie skrzyni siewnika w jej podłużnym kierunku na dwie części, skutkiem czego elementy przenoszące i inne części ruchome pracujące w siewniku są napędzane od jednego koła tocznego lub drugiego, w zależności od tego czy należą one do jednej czy do drugiej połowy skrzyni siewnika. Obie części wyżej wymienionej skrzyni są zmontowane na podwoziu w taki sposób, że mogą się obrócić w płaszczyźnie poziomej i odchylić od położenia, w którym ich oś podłużna jest równoległa do osi kół, do położenia, w którym ich oś podłużna będzie miała kierunek poprzeczny do wspomnianej osi kół; skrzynia ta jest zazwyczaj zmontowana w taki sposób, że żadna z jej obu części nie wystaje poza koła toczne. Poza tym, w odróżnieniu od konstrukcji stosowanych dotychczas w siewnikach nawozu, ta strona skrzyni siewnika, z której wystają na zewnątrz elementy przenoszące, zwrócona jest ku przodowi i w tym przypadku za skrzynią może znajdować się pomost, który może być wykorzystany jako miejsce na worki, zawierające materiał do siania, lub jako miejsce dla osoby kontrolującej sianie.

Załączone rysunki wyjaśniają wynalazek: fig. 1 przedstawia widok siewnika nawozu z góry podczas pracy w połączeniu z ciągnikiem, a fig. 2 widok boczny tego samego siewnika.

Cyfrą 1 oznaczone jest w zasadzie trójkątne podwozie, posiadające dwa koła toczne 2 i złącze 3; to ostatnie znajduje się przy przednim wierzchołku trójkąta i służy do złączenia podwozia z pojazdem takim na przykład jak ciągnik 4 ciągnący siewnik nawozu. Na podwoziu zmontowana jest skrzynia siewnika składająca się z dwóch złączonych końcami części 5 i 6. Pod innymi względami skrzynia siewnika jest zaprojektowana według istniejących wzorów, jej dno jest zaopatrzone w pewną liczbę otworów, z których każdy posiada element przenoszący 7 zmontowany tak, że obraca się dookoła pionowej osi. Elementy przenoszące 7 wystają ze skrzyni siewnika po jej stronie zwróconej ku prowadzącemu pojazdowi 4, czyli w kierunku ruchu. Pomost 8, znajdujący się na podwoziu za skrzynią siewnika,

może służyć jako miejsce dla worków z materiałem siewnym lub jako miejsce dla osoby kontrolującej sianie. Obie części 5 i 6 wyżej wymienionej skrzyni są ze sobą połączone za pomocą łatwo odłączalnego sworznia 9, fig. 1, po usunięciu tego sworznia, obie części 5 i 6 skrzyni siewnika mogą być obrócone dookoła pionowych osi 10 i 11 na podwoziu tak, że z położenia poprzecznego do kierunku ruchu, zostają przesunięte do położenia równoległego do kierunku ruchu, jak to jest przedstawione liniami przerywanymi na fig. 1, obie części skrzyni siewnika znajdują się w tym ostatnim położeniu w granicach rozstawu obu kół tocznych 2.

Zastrzeżenia patentowe

1. Urządzenie w siewnikach nawozu składających się ze skrzyni siewnej na kołach i posiadającej w dnie pewną liczbę otworów, zaopatrzonych w obrotowe elementy przenoszące nawóz siewny zawarty w skrzyni, które to elementy przenoszące obracają się dookoła osi pionowych i wystają poza skrzynię siewnika z jednej strony, znamienne tym, że skrzynia siewnika jest umieszczona w taki sposób na dwukołowym podwoziu, w którym rozstaw kół jest mniejszy niż całkowita długość skrzyni, że jej środek ciężkości zajmuje położenie powodujące rozłożenie się ciężaru wyżej wymienionej skrzyni na koła i na znajdujące się przed skrzynią podwozie (1), które się opiera na pojeździe poprzedzającym siewnik nawozu.

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tym, że strona skrzyni siewnika, z której wystają elementy przenoszące (7), jest stroną najbardziej wysuniętą w kierunku ruchu.

3. Urządzenie według zastrz. 2, znamienne tym, że na podwoziu za skrzynią siewnika znajduje się pomost (8).

4. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tym, że skrzynia siewnika jest podzielona w kierunku poprzecznym na dwie części (5) i (6), przy czym elementy przenoszące i inne elementy siewne każdej części są wprowadzane w ruch jednym kołem podwozia, obie zaś części skrzyni siewnika mogą się obracać w stosunku do podwozia w płaszczyźnie poziomej dookoła osi (10) i (11) tak, że z położenia równoległego do osi kół, mogą być obrócone do takiego położenia poprzecznego, iż tworzą z tą osią kąt prosty, to znaczy, że znajdują się wtedy między kołami tocznymi i ich kierunek jest równoległy do kierunku ruchu.

A/S Gyro Skive Jernstøberi & Maskinfabrik

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

Fig.1

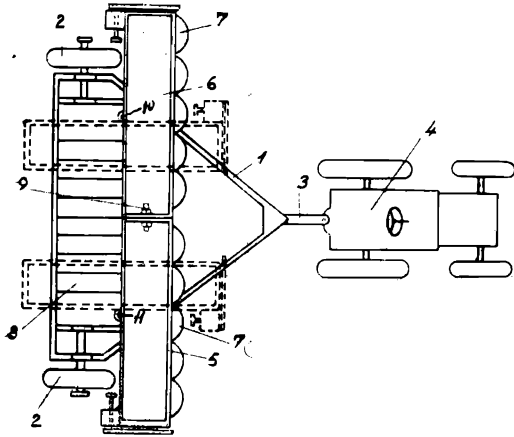

Fig.2.

